

Szczepan Korulczyk

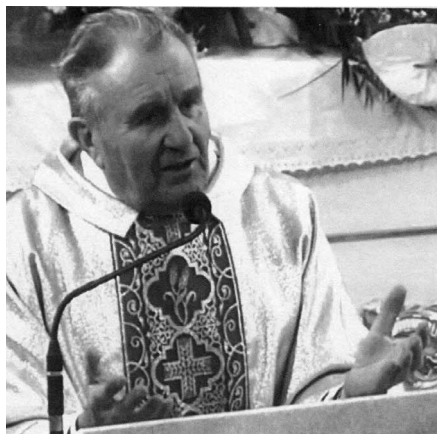
Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach

Ks. Witold Kobyliński (1925-2014)

Kobyliński Witold (4 XII 1925 – 23 IX 2014) – ksiądz, proboszcz parafii Św. Trójcy i dziekan dekanatu radzyńskiego (1972-1989).

Urodził się w Kudelczynie, wsi w okolicach Sokołowa Podlaskiego, w rodzinie rolniczej o szlacheckich korzeniach. Jego rodzicami byli Aleksander Kobyliński i Bolesława z Osińskich. Ochrzczony został w kościele w Rozbitym Kamieniu. W tej miejscowości ukończył też siedmioklasową szkołę powszechną. W 1938 r. zaczął naukę w Gimnazjum Księży Salezjanów im. Henryka Sienkiewicza w Sokołowie Podlaskim.

Edukację przerwała wojna. Po roku przerwy kontynuował ją na tajnych kompletach. W 1946 r. zdał maturę w Liceum Ogólnokształcącym im. Henryka Sienkiewicza. Zaraz po tym wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego im. Benedykta XV w Siedlcach. 12 kwietnia 1952 r. otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa siedleckiego Ignacego Świrskiego.

Po święceniach pracował przez rok (1952-1953) jako wikariusz w kolegiacie w Janowie Podlaskim, a potem w Parafii p.w. Przemienienia Pańskiego w Garwolinie (1953-1955). Jak sam wspominał po latach, był to trudny okres prześladowań kościoła w okresie stalinowskim. Wiązał on się z dużym wysiłkiem. Prowadził w tym czasie około czterdziestu godzin katechezy tygodniowo.

W 1955 r. został rektorem filii duszpasterskiej w Gościawiu. W 1959 r. został wezwany przez biskupa Ignacego Świrskiego do jego kurii i pełnił tam w następnych latach wiele różnych funkcji. Był referentem d/s zakonnych, w latach referentem d/s duszpasterskich, referentem d/s środków społecznego przekazu myśli i spraw turystyczno-wczasowych. W okresie pracy w kurii wyróżniał się bezkompromisowością, ciętym językiem i skutecznością w działaniu. Cieszył się sporym zaufaniem biskupa Świrskiego.

W 1960 r. K. rozpoczął studia z prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Przerwał je jednak już po kilku miesiącach z powodu kłopotów zdrowotnych.

19 V 1970 r. został mianowany proboszczem parafii p. w. św. Ludwika we Włodawie i jednocześnie dziekanem dekanatu włodawskiego. Pełnił te funkcje przez 2 lata.

18 VIII 1972 r. został proboszczem parafii p. w. Św. Trójcy w Radzynie oraz dziekanem dekanatu radzyńskiego. W czasie posługi w Radzynie pełnił też inne funkcje kościelne: był sędzią prosynodalnym, delegatem d/s gospodarczych Wyższego Seminarium Duchownego w Siedlcach, członka trzyosobowego zespołu księży nadzorującego budowę gmachu nowego seminarium w Opolu Nowym koło Siedlec.

Posługa księdza Kobylińskiego w Radzynie trwała 17 lat. Dał się poznać jako duszpasterz energiczny. Był świetnym kaznodzieją. Pod koniec życia nazwano go "pierwszą szablą wśród kaznodziei". Duży nacisk kładł na oddziaływanie na inteligencję, gdyż Radzyń był dużym ośrodkiem szkolnym (dwie duże szkoły podstawowe, liceum ogólnokształcące, zespół szkół zawodowych, ośrodek kształcenia średniego personelu medycznego). Na pasterki i rezurekcje zapraszał naukowca z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, znanego filozofa, pochodzącego z Radzyna księdza Stanisława Kamińskiego, który w swych homiliach mówił o kwestiach stosunku religii i nauki.

Od 1978 r. ksiądz Witold Kobyliński zabiegał o wybudowanie w Radzynie drugiego kościoła, gdyż w starym kościele brakowało miejsca, zwłaszcza że parafia obejmowała nie tylko Radzyń, ale szereg pobliskich wsi. 26 IX tego roku założona została nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w intencji budowy. Władze komunistyczne długo się temu przeciwstawiły i nie chciały wydać pozwolenia. Pozwolenie władz na budowę kościoła po długich staraniach zostało udzielone w 1983 r. Kościół został konsekrowany w 1993 r.

W 1983 r. na prośbę biskupa Jana Mazura papież Jan Paweł II przyznał mu tytuł kapelana Jego Świątobliwości, czyli prałata.

W roku 1989 przeszedł na emeryturę. Został przeniesiony do parafii p. w. św. Jana Kantego w Legionowie. Tam jako rezydent pomagał tamtejszym proboszczom. W każdą niedzielę odprawiał msze święte o godzinie 7:00 rano. Wiele godzin spędzał w konfesjonale. Przez pewien czas opiekował scholą młodzieżową oraz Kołem Nieustającego Różańca. Był też wielokrotnie przewodnikiem pielgrzymek do Rzymu.

W 2010 r. przeniósł się do Domu Księży Emerytów w Siedlcach, a potem w 2012 r. do nowego domu dla emerytowanych księży powstałego w Opolu Nowym koło Siedlec. Zmarł 23 IX 2014 r.

Bibliografia:

W. Kobyliński, *Kazania, cz. 1 (2002-2006)*, Radzyń Podlaski 2014; W. Kobyliński, *Kazania, cz.2 (2006-2010)*, Radzyń Podlaski 2015; M. Kołodziejczyk, *Ks. prałat Witold Kobyliński – biografia*, [w:] W. Kobyliński, *Kazania, cz. 1 (2002-2006)*, Radzyń Podlaski 2014; T. Semeniuk, *Kalendarium Parafii Św. Trójcy w Radzynie Podlaskim oraz Dekanatu Radzyńskiego*, Radzyń Podlaski 2006.